

Her har vi et forslag, som vil give kommunerne mulighed for at tilbyde ældre og udsatte grupper den valgfrihed, man fokuserede så meget på under førstebehandlingen af børnetandplejelovforslaget. I dette land er der omkring 700.000 personer, som ikke har regelmæssig tilknytning til tandpleje, og hvis vi sammenligner Danmark med de øvrige nordiske lande, er tandplejen for den voksende gruppe af ældre og øvrige udsatte grupper bestemt ikke noget at råbe hurra for.

Kl. 13.20

Vi vil give kommunerne en mulighed for at lave opsøgende arbejde for de ældre og andre udsatte grupper og lave en overvågning, så kommunerne måske også får mulighed for at finde ud af, hvad de ca. 300 mio. kr., de i dag betaler til tandpleje, rent faktisk bliver brugt til. Men det ønsker regeringen ikke. Regeringen slår hele tiden om sig med ønsket om frit valg, men der er kun frit valg, når regeringen ønsker noget for nogle specielle grupper. Hvis man virkelig mener noget med det frie valg, er der ingen tvivl om, at man vil stemme for forslaget her, som ikke pålægger kommunerne eller nogen som helst andre noget, men kun giver mulighed for en fleksibel tilrettelæggelse af tandplejen.

Det er dybt deprimerende, at regeringen har fået så meget held med at fortælle befolkningen, at den bare kan vælge og vrage. Man kan vælge og vrage mellem det, som regeringen synes er interessant, det, der måske er lidt profit i, og det, der måske er stemmer i for en borgerlig regering ved næste valg. Her er et sundhedspolitisk forslag, som vil give en forbedring, men det ønsker man ikke at stemme for, og det er dybt deprimerende.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil bare gøre et enkelt lille forsøg på at hjælpe fru Lone Møller ud af depressionen, men om det lykkes, kan jeg jo ikke vide.

For det første vil jeg sige, at når det bliver sagt, at der for kort tid siden er vedtaget et lovforslag, der betyder, at kommunerne skal udlicitere, må det være en fortalelse, for et sådant lovforslag har vi jo ikke vedtaget. Vi har vedtaget et forslag, der gør det muligt for kommunerne at tilrettelægge den kommunale forpligtelse til at udføre børnetandpleje i et andet regi, og dermed har regeringen også fuldt ud levet op til det, der var intentionen med at udsende et frihedsbrev, nemlig at invitere kommunerne til at komme

med bud på, hvilke frihedsgrader de ønskede sig for at kunne løse de kommunale opgaver bedre og billigere og med større respekt for det enkelte individ. Det er den præcise pointe.

Der er nogle ganske få kommuner, der har en ambition om, at kommunen skal fylde noget mere på tandplejeområdet, altså at de kommunale områder skal udvides. Det ønsker regeringen imidlertid ikke at skabe mulighed for, bl.a. fordi vi ønsker at leve op til de aftaler, vi har indgået med Kommunernes Landsforening, og jeg kan forstå på de debatter, vi har haft her i salen om andre beslægtede emner, at det lægger andre end regeringen også vægt på.

Hvis man læser aftalen mellem regeringen og Kommunernes Landsforening, vil man se, at der er gjort meget ud af det, der kan kaldes forventningsstyring, altså at vi skal passe på, at vi ikke kommer til at sætte borgernes forventninger til den kommunale service op. Det er præcis det, der vil ske, hvis vi åbner mulighed for, at nogle ganske få kommuner, som øjensynligt har et økonomisk råderum, der rækker ud over det gennemsnitlige, pludselig udvider det kommunale sortiment med et tilbud om også at give tandpleje til andre grupper end de børn og unge, de er forpligtet til at servicere. Det vil sætte en ny standard, som vil rulle ud over hele landet, og jeg vil gerne tage et væddemål på, at efter en vis periode vil stærke kræfter, også her i Tinget, kæmpe for, at det skal finansieres over skatten.

Det er jo sådan, tingene udvikler sig: nogle starter med at sætte serviceniveauet op og udvide rammerne for den kommunale opgavevaretagelse. Så kommer den lille misundelighed, og så kommer der spørgsmål til ministeren om, hvorvidt ministeren kan bekræfte, at der nu er 15 danske kommuner, der giver det tilbud, og om det ikke ville være ønskværdigt, hvis også landets øvrige kommuner gav det tilbud, og inden vi ser os om, har vi pludselig udvidet de kommunale opgaver. Men det ønsker regeringen ikke. Regeringen ønsker at give kommunerne større frihed til at løse de kommunale opgaver, men regeringen ønsker ikke at udvide omfanget af de kommunale opgaver.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Så vil jeg gerne spørge, om ministeren kan bekræfte, at i dag udbetaler kommunerne et beløb i størrelsesordenen 300 mio. kr. i tilskud til tandpleje til borgerne, uden at kommunerne har no-